

Powerfemale.nl

De Verdrongen Kracht van Vrouwen

Over de ware betekenis van vrouw zijn

Opgedragen aan:

Alle vrouwen die weer echt vrouw willen zijn en alle mannen die vrouwen weer werkelijk willen leren kennen.

Voorwoord

Jij bent een vrouw. Dit is een boek voor en over vrouwen. Mocht je een man zijn, schroom dan niet om verder te lezen. Als je een man bent dan zal dit boek jou zeker meer leren over de bijzondere eigenschappen die vrouwen bezitten, over het plezier, de inspiratie en wijsheid die vrouwen eigenlijk te bieden hebben, over de bijzondere kwaliteiten die de speciale vrouw in jouw leven in petto heeft voor jou en over de rookgordijnen die bijna alle vrouwen optrekken om het beste van zichzelf maar niet te hoeven prijsgeven. Als je een man bent, dan is mijn stelling dat jij weinig tot niets van vrouwen weet, niet in de laatste plaats omdat vrouwen het zelf niet weten en jij jouw magische kracht al heel lang zelf bent verloren. De intentie en schrijfstijl van dit hele boek is echter dat het zich direct tot vrouwen richt. Ik begin daarom even opnieuw.

Jij bent een vrouw. De kans bestaat dat een stem in jou permanent op zoek is naar iets dat je maar niet blijkt te kunnen vinden. Misschien weet je ergens wel waar je naar zoekt, maar de kans is net zo groot of groter dat je het niet weet. Hoe succesvol je ook bent, hoeveel je rationeel ook weet, waarschijnlijk weet je niet echt wie je bent, wat jouw werkelijke identiteit is, waar je echt naar verlangt, wat de werkelijke waarde van vrouw zijn is, wat het grootste verlangen is van het Vrouwelijke Principe, ongeacht wat er in de kranten, bladen en glossy tijdschriften staat vermeld.

Wat ik in dit boek beschrijf gaat verder dan alleen de problemen die je als vrouw kan ervaren in het niet helder hebben van wie je eigenlijk bent. Het vrouwelijke is zo alles omvattend dat het ook meteen aan alles in het leven raakt. Ik hoop je inzicht te kunnen geven in het grootste verlangen van zowel het vrouwelijke als het mannelijke principe, in waar de terreur van je hoofd vandaan komt, inzicht in op welk dwaalspoor we zitten zeker in onze Westerse maatschappij, in de diepere lagen van het vrouwelijke en in de ellende die onze wereld kent omdat het vrouwelijke haar plek niet krijgt. En helaas, moet ik zeggen, werken vrouwen daar zelf hard aan mee.

Ja, ik ben een man en ik schrijf in dit boek voor en over vrouwen. Er zijn een aantal drijfveren waarom ik dit boek schrijf en er zijn ook een aantal redenen waarom ik meen dat ik dit boek kan schrijven. Laat ik met het laatste beginnen. Klein puntje van orde: mijn mannelijke kant is zeer aanwezig. Daadkracht, doelgerichtheid, doorzettingsvermogen, ik heb het allemaal in me en ook sterk ontwikkeld. Er zit, laat ik het zo zeggen, absoluut een 'mannelijke' in mij.

Echter, mijn vrouwelijke kant doet niet onder voor het mannelijke, integendeel. Het is minstens zo sterk, zo niet sterker. Astrologisch gezien val ik onder het meest vrouwelijke sterrenbeeld, namelijk Kreeft. Dit staat voor een eindeloze fantasie en

verbeeldingskracht, behoefte aan verbinding, gevoelens, emoties en aan een thuisbasis, een warm nest. Daarnaast heb ik de vrouwelijke kant ook vanwege mijn Aziatische achtergrond. En tot slot ben ik ook nog hoogsensitief, met een intuïtie en inlevingsvermogen waar ik dankbaar gebruik van maak in mijn persoonlijke leven en in mijn werk als coach, schrijver en spreker. Om kort te gaan: aan mijn vrouwelijke kant zou ik niet eens kunnen ontsnappen, als ik dat al zou willen. Sterker nog, mijn grootste kwaliteiten zitten eigenlijk aan de vrouwelijke kant. Bron zijn van inspiratie is op mijn lijf geschreven, mijn verbinding met de natuur zit in mijn genen en sferen voel ik haarfijn aan. Van vrouwen zelf heb ik jarenlang mogen horen hoe makkelijk ik aanvoel wat er in hen leeft, ook al is dat voor hen niet altijd een onverdeeld genoegen.

Waarom schrijf ik dit boek? Niet alleen omdat ik een vrouwelijke kant heb. Er lopen wel meer mannen rond met een sterke vrouwelijke kant, maar die schrijven geen boek over en voor vrouwen. Vrouwen fascineren mij. Dat was al zo toen ik heel jong was. Ik heb mij zo in vrouwen verplaatst dat ik lange tijd welhaast meer wist van hen dan van mezelf. Naar aanleiding van een regressie, of je erin gelooft of niet, zou ik in mijn vorig leven een vrouw zijn geweest. Een tijd lang heb ik in dit leven zelfs een vrouw willen zijn. Echter, daar ligt niet mijn uitdaging. Mijn uitdaging zit er in om het vrouwelijke en het mannelijke met elkaar te verbinden, in mij als man en in de wereld. Op een nieuwe, creatieve, speelse en vreugdevolle manier. Vanuit een enorme behoefte aan zingeving en een groter gevoel van plezier en vervulling. En inderdaad zie ik het ook als een uitermate inspirerend avontuur om het vrouwelijke en het mannelijke in de wereld met elkaar te verbinden, op een manier die leidt tot meer productieve harmonie. Dit nog los van: intensere liefde, betere sex dan ooit tevoren, intimiteit die je naar adem doet snakken en een groter besef van de macht en kracht van verlangen.

Dit boek betekent voor jou niet meer dan hetgeen jij er in leest. Jij bepaalt of wat er in dit boek staat een lamp doet branden, een bel doet rinkelen. Ook als die bel van heel ver moet komen. En misschien raakt dit boek je wel tot in je tenen.

Ik wil benadrukken dat jij bepaalt wat je erin leest, juist omdat ik schrijf in de ik-vorm, waardoor je het wellicht kan ervaren als een opdringerig boek. Mijn eerste boek, 'Follow Your Senses' over hoogsensitiviteit, is in dezelfde stijl geschreven. Het is vooral een stijl die mij in staat stelt om de dingen directer bij de naam te noemen, er niet omheen te draaien en verantwoordelijkheid te nemen voor mijn visie. Ik hoop dat je ermee kan zijn.

Ik hoop ook dat dit boek jouw leven verandert. Het gaat er niet zozeer om dat je er een beter mens van zou worden, want dat bepaal je zelf wel. Overigens gun ik je alle geluk en liefde van de wereld en alles waardoor jij het gevoel hebt een beter mens te zijn. En natuurlijk hoop ik dat mijn boek daar aan kan bijdragen.

Ik ben er echter van overtuigd dat de plek die vrouwen innemen in de wereld en zeker ook in de harten van mannen, bepalend is en zal zijn voor de kwaliteit van ons leven in de komende jaren. Maar zelfs dat is nog te zwak uitgedrukt.

De bottom-line is: als jij als vrouw, samen met alle andere vrouwen, niet de plek krijgt die jou toekomt, wij met z'n allen afstevenden op een heleboel drama en ellende. Sterker nog, het zou wel eens rampzalig kunnen zijn. Een troostrijke gedachte is wellicht dat uiteindelijk ieder drama bijdraagt aan persoonlijke en collectieve groei en ontwikkeling. Ik reik je echter een perspectief aan dat minder destructief is voor jezelf en je omgeving en dat jou meer kansen biedt om nog in dit leven contact te maken met

een veel intenser gevoel van geluk en vervulling, verbinding en liefde, respect en waardering.

Op dit punt gekomen hoop ik dat je nieuwsgierig bent geworden naar de handvatten in dit boek om los te komen van de terreur van je hoofd, het wel-weten-wat-je-niet-wilt en het niet-weten-wat-je-wel-wilt, de structurele onvrede en het steeds maar op de achtergrond zeurende en knagende gevoel. En nog vele andere kleine en grote obstakels die vooral leiden tot de stress waar jouw systeem niet op zit te wachten. Stress, vrouwen zijn er gevoeliger voor dan mannen, zo is gebleken. Dit boek gaat niet zo zeer over stress, maar eerder over een keuze tussen zelfdestructie of leren om trouw te zijn aan je eigen natuurlijke wezen.

Als je denkt dat je nu eindelijk die gelijkwaardige positie hebt waar emanciperende naties al decennia naar streven, vergeet het maar. Je bent eerder afgedwaald van jezelf. Iedere poging die je hebt ondernomen om er in de mannenwereld bij te horen is vooral een overleven geweest op het territorium van 'de ander'. Daarnaast heb je zoveel op je agenda staan dat je door de drukte niet meer weet waar je de echte en broodnodige quality-time van rust en ruimte vandaan moet halen.

Word wakker. Er wacht een wereld op je die sprankelt, waarin je zal stralen als nooit tevoren en een levensbron zal zijn op verschillende niveaus. Een wereld waarin je gezien en erkend wordt, juist en vooral in je vrouwelijke eigenschappen en talenten, een wereld die jou helpt om 'wat echt waarde heeft van binnen' te koesteren en om datgene naar buiten te brengen wat je aanvankelijk niet voor mogelijk hield: Liefde, creativiteit, plezier en wijsheid en dat is nog maar het begin.

Je reactie kan nu zijn: 'ik heb hier allemaal geen last van'. Dat is heel goed mogelijk. In dat geval ben je een relatieve uitzondering. Je hebt dat te danken aan een uitzonderlijk goede basis of misschien wel aan het bijzondere proces dat je met jezelf bent aangegaan. Aan de creatieve bronnen die in je zitten. En waarschijnlijk ook omdat een heleboel ellende van niet-gezien-zijn jou bespaard is gebleven. Hoe het ook zij, ik hoop dat je beseft hoeveel waarde jouw ideeën, creaties en fantasieën hebben en dat deze ideeën de plek hebben gekregen die zij verdienen. En ik wens je toe dat je er hooglijk om wordt gewaardeerd.

Een blik in de toekomst? Onderschat niet de cruciale rol die het vrouwelijke de komende jaren zal kunnen vervullen en welke mogelijkheden dat biedt voor jezelf, voor de mensen in je omgeving en ja, voor je kinderen, als je die hebt of gaat krijgen. Alle echte oude kennis, het echte weten, is gebaseerd op het vrouwelijke. Over een paar decennia is al deze kennis zo goed als verdwenen. Tenzij we het roer omgooien. Er is een hernieuwde verbinding nodig met het vrouwelijke. Als vrouwen niet meer weten wat het is om vrouw te zijn, wie staat er dan voor het vrouwelijke? De mannen?

Dit boek is een oproep om collectief, samen, vrouwen en mannen, vrouwelijkheid opnieuw te ontdekken, het zó betekenisvol, zuiver en intens te leven, er zoveel plezier en vreugde aan te beleven dat zelfs leiders in hun ivoren toren vrouwelijke kracht weer zien als een bron van inspiratie waar je niet omheen kan en ook niet omheen wil.

De vraag is dan: wil jij die bron van inspiratie zijn? En ben je bereid om er wat voor te doen om daar te komen en die positie daadwerkelijk in te nemen?

Inleiding

Vrouwen wisten ooit heel goed wie zij waren. Dat wil zeggen wat hun plek was in het universum. Die tijd ligt echter ver achter ons. In die tijd kon het leven nog geleefd worden op een natuurlijke manier en was er een goed contact mogelijk met het ritme van de natuur. Vrouwen waren weliswaar vooral vanachter achter de schermen actief, maar juist daardoor nadrukkelijk aanwezig. En er werd naar ze geluisterd.

Vandaag zijn veel vrouwen agressief, hard, ongeduldig, snel geïrriteerd. Je proeft de ergernis over het niet gezien zijn in alles. Het kan zich uiten in agressie, maar ook in een gelatenheid, een stille hoop. Die agressie is terecht. Vrouwen hebben zoveel te bieden wat momenteel links blijft liggen.

Een mooie uitspraak vind ik: 'vrouwen staan aan de basis van het leven.' Dit betekent heel veel. Allereerst betekent het dat vrouwen vooral bron zijn van inspiratie. Als je als vrouw zou beseffen hoe groots jouw vermogen om te inspireren eigenlijk is, dan zou je jezelf minder klein maken. Maar de paradox is dat als je niet weet wie je bent of wat je te bieden hebt, ga je juist degenen die aan dat identiteitsprobleem bijdragen en die volgens jou de macht hebben, op een voetstuk zetten. Maar eerst terug naar het sluimerende potentieel dat in jou verborgen ligt. Onze boeiende, mooie, fascinerende, maar hier en daar ook behoorlijk verknipte wereld heeft het beste van jou nodig om uit het moeras van de zelfgenoegzaamheid te komen. Ik ga hier maar meteen een stelling neerleggen waarvan ik erg benieuwd ben hoe je hierop zal reageren.

“Als je weer kan zijn wie je werkelijk bent als vrouw, dan ligt de wereld aan je voeten.”

De wereld heeft jou nodig, maar vergeet niet hoe hard de mannen jou nodig hebben. Het gaat erom dat je ook ten opzichte van mannen een nieuwe positie inneemt, voor jouw eigen geluk, maar ook voor het welzijn van de wereld. En zeker, ook voor de mannen is dat uitermate prettig. Die positie zal je helaas alleen kunnen innemen, wanneer je ophoudt met compromissen.

Een zo'n compromis is: 'beter een slechte relatie dan helemaal geen'.

Het punt is dat voor jou als vrouw het niet hebben van een verbinding het meest onnatuurlijke is dat jou kan overkomen. Het vrouwelijke is nu eenmaal gericht op 'de verbinding'. Het hangt er echter vanaf waar je die verbinding voor gebruikt. Is het om een leegte in jezelf op te vullen, om je veilig te voelen of om niet alleen te zijn? In dat geval wacht jou alle klassieke ellende die je in relaties maar kan bedenken.

Als je je echter bewust bent van wat jij een man werkelijk te bieden hebt, dan wordt het een ander verhaal.

Hier volgt een nieuwe stelling:

“Een man doet alles voor de glimlach van een vrouw”

Denk er wel even bij dat dit de glimlach moet zijn van een vrouw die contact heeft met haar innerlijke wereld en die lekker in haar vel zit, anders gaat het verhaal helaas niet op. De stelling is echter heel erg waar. Zo erg zelfs dat mannen de meest erge, gekke, waanzinnige dingen kunnen doen voor de liefde.

Hoe hard heeft een man jou eigenlijk nodig en wat doet dat met jou? Vanaf het moment dat een man wordt geboren is hij het contact met de bron al kwijt. De rest van zijn leven is hij alleen maar bezig om de weg terug te vinden naar zijn oorsprong. Je kan ook zeggen: om in contact te komen met het Goddelijke waar hij vandaan komt.

Het Goddelijke dat ben jij. Je zou kunnen zeggen dat je als goddelijk wezen de 'bijna-perfectie' zelve bent. Het enige niet-perfecte aan jou is dat je helaas hier op aarde bent. Als goddelijk wezen hoor je hier feitelijk niet op aarde thuis. De zin van jouw aanwezigheid is vooral om te ontdekken wie je bent, d.w.z. wat je hier te doen hebt. Het gaat eigenlijk uitsluitend om bewustzijn van jouw werkelijke betekenis. In jouw geval is dat trouwens geen geestelijk maar een lichamelijk concept. Om je bewust te worden van wie je bent, heb je een spiegel nodig. Dat is de belangrijkste reden dat er mannen geschapen zijn. Met referentie aan het gedachtengoed van Neale Donald Walsch kan je stellen dat God de mens schiep om zichzelf te leren kennen als evenbeeld van zichzelf. Ik zeg: Hij schiep niet als eerste de man, maar de vrouw. Het is namelijk niet de man die het Goddelijke belichaamt. Vanaf het moment van zijn geboorte verandert de man in een eeuwige zoeker naar de bron. De vrouw als Goddelijk wezen heeft echter de man nodig als evenbeeld van zichzelf. Doordat de man jou weet te raken komt hij in contact met het Goddelijke en ben jij in staat om te landen en jezelf te kennen en vooral .. ervaren.

Later in dit boek zal ik aantonen dat de spirituele weg van vrouwen en mannen totaal verschillend is. Voor de mannen geldt meer de geestelijke weg, voor de vrouwen de weg van het lichaam.

Volgende stelling:

“Als een man jou kan raken in het diepst van je pijn, word je het grootste kanaal van inspiratie.”

Iedere vrouw draagt een groot of klein pakhuis aan frustratie en pijn met zich mee, welke deels is overgeleverd van generatie op generatie. Zolang je die pijn gebruikt als reden om je gevoelskanalen in op slot te zetten, zal je nooit de extase kennen die bij het Goddelijke hoort. Anders gezegd, je zal blijven hangen in emotionele verkramping. Die verkramping kan zo diep zitten en de emoties die daarbij horen zo heftig dat jou niets anders over blijft dan te eisen van het leven dat je nooit met die pijn in contact hoeft te komen. Hier vloeit uit voort de wens dat alle pijn jou zal worden bespaard, omdat anders de diepere lagen in jezelf worden opengebroke en dat is het laatste wat je wilt. Je wilt gewoon dat het leven leuk is. Hiermee is ook verklaard waarom het beeld van de prins op het witte paard zo'n enorme aantrekkingskracht heeft. Deze heeft in jouw verbeelding de kracht om je te behoeden voor alle pijn in het leven. Helaas zal je met een man die deze functie voor jou vervuld nooit het grootste kanaal van inspiratie zijn en blijf je voor eeuwig met een knagend en zeurend gevoel van niet vervuld zijn zitten.

Vrouwen wisten ooit heel goed wie zij waren. Een kanaal van inspiratie. Kanaal van inspiratie zijn betekent dat je ja hebt leren zeggen tegen alle gevoelens en emoties die er in jou zitten. Dat je zo sterk ja kan zeggen, dat er geen enkele verkramping meer in jou zit. Je zal het hemelse kunnen omarmen en dan heb ik het echt over de diepste gevoelens van schoonheid, verwondering en extase. Misschien begrijp je nu waarom

jouw enige imperfectie is dat je hier op aarde bent. De consequentie van het hier op aarde zijn is namelijk dat je ja leert zeggen tegen alle ervaring. Doe je dat niet, dan raak je verkrampd, verlies je het contact met je gevoelskanalen en kan je geen bron van inspiratie meer zijn.

Het proces van ontkrampen is niet iets wat je makkelijk in je eentje zal volbrengen. Alles in jou loopt namelijk van die verkramping weg. Tegelijkertijd zit jouw grootste verlangen erin om je van die verkramping los te kunnen maken. Dit levert tegenstrijdige behoeftes op bijvoorbeeld richting mannen. Enerzijds wens je jezelf een man die precies doet wat jij wilt, anderzijds heb je een hekel aan mannen die jij precies kan vertellen wat hij moet doen. Een man die jij kan vertellen wat hij moet doen mist de stevigheid die voor jou een voorwaarde is om je veilig te voelen. En die veiligheid heb je nodig om het kwetsbare in jezelf uit te nodigen om te ontkrampen. Een man die niet sterk genoeg is zal jou daar nooit mee kunnen helpen en voel maar hoe boos, nee, hoe razend jou dat maakt. Zo'n man kan namelijk niet jouw gids zijn naar de werkelijke extase en vervulling.

Als je je nu nog afvraagt waar het eeuwige aantrekken en afstoten vandaan komt, dan geeft het bovenstaande wellicht daarin enig inzicht. Je wilt iets dat je tegelijkertijd niet wilt. Om kort te gaan: je grootste verlangen valt samen met je grootste pijn.

Als je voorbij die blokkade wilt komen die jou afhoudt van je werkelijke ontwikkeling is het zaak dat je een man uitkiest die 'sterker' is dan jij, beter gezegd: een die jou aankan. Lange tijd hebben feministes beweerd dat het vooral de man is die zo nodig sterker wil zijn dan de vrouw in zijn leven, omdat dit prettig is voor zijn ego. Deze bewering verdoezelt echter waar het werkelijk over gaat: zonder een 'sterkere' man kom je als vrouw je innerlijke blokkades niet voorbij. En dat gaat ten koste van je ontwikkeling en ook van die van de man.

Kanaal van inspiratie zijn is een talent dat steeds vaker wordt gevraagd. Onze wereld, onze samenleving is enorm op zoek naar inspiratie. Inspiratie is het enige waar je je nog echt mee kan onderscheiden, ook in de zakelijke wereld, maar los daarvan is de zoektocht naar diepgaande zingeving nog alleen maar sterker geworden sinds het failliet van allerlei instituties. We worden wakker geschud om het zelf te gaan uitzoeken in plaats van alles door externe partijen te laten bepalen. Anno nu is ook het einde van de harde zakelijkheid in het algemeen. Het gaat om mensen.

Eigenlijk gaat het erom dat je passie en hartstocht losmaakt in mensen en hen maximaal tot expressie brengt. Dat lukt alleen als je hen echt weet te raken met iets dat eveneens afkomstig is uit de kern van wie je bent.

Als levensgeluk, liefde en vervulling jouw weg is, weet dan dat je dit als vrouw niet zal vinden op het territorium van de mannen. Werkelijke vervulling, liefde en geluk zal je pas verwerven als je voor de volle 100% kleur bekend. Kleur bekennen als vrouw betekent dat je een universum creëert waar vrouwelijkheid bovenaan staat.

Vrouwen zijn de hoedsters van onze aarde, de bewakers van de harmonie, de bronnen van inspiratie, de moeders van de creativiteit, de verpersoonlijking van de muze. Zij geven het leven zin. En zij zijn het ook die de ware kunstenaars herkennen. Het hele begrip van de muze en de kunstenaar, is uit ons leven verdwenen. We kennen het nog voornamelijk nog uit romantische en bij voorkeur Italiaanse films waar het verhaal begint op een uitgedoofd atelier ergens op een prachtig decadent

ingerichte grote loft. De hoofdpersoon staart voor een leeg doek en vraagt zich af waar zijn creativiteit is gebleven. Dan, op een ochtend, op het tijdstip dat hij slechts de postbode verwacht, staat er een vlamvend vrouwspersoon op zijn stoep met een groene envelop in de hand. Wat echter het meeste aan haar opvalt zijn haar grote ogen. Zij komt binnen om het verhaal achter de groene envelop toe te lichten. Hij biedt haar iets te drinken aan. Vanaf dat moment verandert alles. De lege doeken veranderen in hartstochtelijke schilderijen waarin een nieuwe wereld wordt ontdekt

Mannen zouden wel kunstenaar willen zijn, maar weten er niet goed vorm aan te geven. Als je geen besef hebt van je kunstenaarschap sta je ook minder open voor die onverwachte golf van transformerende creativiteit. Wie zit er dan op een muze te wachten?

De muze is praktisch haar bestaansrecht kwijt. Veel vrouwen weten niet eens wat een muze is. Terwijl het een centraal thema zou moeten zijn als het gaat om vrouwelijkheid.

Het verlies aan identiteit bij vrouwen staat voor mij als een paal boven water. Als je daardoor onvoldoende fundament in jezelf opbouwt, word je automatisch onzeker. Vrouwelijke eigenschappen worden nog steeds minder gewaardeerd. Als gevolg daarvan word je niet heel erg in de kracht van het vrouwelijke bevestigd en ook niet gestimuleerd. Als je bovendien opgroeit in een samenleving die vooral naar de buitenkant kijkt, moet je wel heel sterk in je schoenen staan wil je na verloop van tijd hier niet voor zwichten. Het resultaat is dat je je eigenwaarde vooral laat bepalen door hoe je er uit ziet.

Een simpele gedachte: 'Als mannen nu weer eens gingen begrijpen wie of wat een vrouw werkelijk is, dan zou de wereld veranderen.'

Het punt is echter dat de meeste vrouwen het zelf niet weten. Toch is de kracht van een vrouw zo groot, dat je die als man alleen maar kan hanteren als je heel sterk in je schoenen staat. Ik heb niet zelden een vrouw horen zeggen: als ik echt in mijn kracht ga staan, lopen alle mannen weg. En daar zit een grote kern van waarheid in.

De vrouwelijke kracht komt nu bij heel veel vrouwen niet naar buiten. Dit leidt tot een niet aflatende onzekerheid die permanent op de omgeving wordt geprojecteerd. Voor een man is dit minstens zo'n grote uitdaging om daar mee om te gaan. Alleen mannen die heel krachtig overkomen kunnen dit structurele gevoel van onzekerheid bij een vrouw wegnemen. Niet om de prins op het witte paard uit te hangen, maar om de veiligheid te bieden die nodig is voor innerlijke transformatie. Alleen zijn we ook hierin doorgeschooten. Zolang mannen steeds weer in die eenzijdige rol van 'rots in de branding' worden geduwd, blijft het spiritueel gezien ook maar armoe troef en ontwikkelen mannen een negatieve houding die ook slechts op 'controle' is gericht.

We hebben een nieuw tijdperk nodig, waarin vrouwen weer vrouw zijn en mannen weer man. Niet volgens het oude model van onderwerping, maar volgens het model van de overgave. Dat laatste is een daad van grote kracht.

De handvatten voor een dergelijke vernieuwing zien sommige mensen in het verhaal van de animus en anima van Carl Gustav Jung, de fameuze Zwitserse psychiater, schrijver en filosoof. Hoewel Jung beter dan wie ook heeft begrepen waar het in de

Powerfemale.nl

menselijke ziel om gaat, heeft hij de ontwikkelweg van het mannelijke en het vrouwelijke op één lijn gezet. Jung heeft zich op dat punt fundamenteel vergist.

De zoektocht naar heelheid is voor mannen en vrouwen namelijk totaal verschillend. Voor beide partijen gaat het om contact maken met het vrouwelijke als bron van alles. Voor een man betekent dit werken aan een zogenaamd 'heilig huwelijk' tussen het mannelijke en het vrouwelijke in zichzelf. Voor een vrouw betekent 'contact maken met de bron' dat het mannelijke naar de achtergrond wordt geplaatst zodat zij volledig vrouw kan zijn. Het is dus voor vrouwen helemaal niet de bedoeling de mannelijke kant in zichzelf te gaan ontwikkelen. De krachtkant zit niet in daadkracht maar in zijnskracht.

Op een hoger niveau is de uitdaging gelijk: 'contact maken met het vrouwelijke'. Als dat gebeurt wordt een man een kunstenaar die streeft naar meesterschap in de liefde. Een vrouw wordt dan de muze, dat is wie zij in de kern altijd al was. De bron van liefde inspiratie.

Dit is de reden waarom 'de geestelijke weg' een vrouw geen vervulling oplevert. Het levert hoogstens een bepaalde vorm van macht op. Het is een vorm van macht die vooral nodig is als compensatie voor de ontkenning van de eigen vrouwelijkheid en het verdriet en de pijn die daar onder zitten.

Uit: © De Verdrongen Kracht van Vrouwen
Verschijningsdatum: medio 2017

Auteur: Felix J. Brabander
E-mail: info@powerfemale.nl

Meer weten?

Schrijf je in via de website www.powerfemale.nl voor de nieuwsbrief met:

- Powerfemale inspiratietips,
- Info over de voortgang van 'Het boek',
- De besloten Facebookgroep! (Voorlopig alleen toegankelijk voor vrouwen.)

Ook kun je je aanmelden voor een 'Membership' met toegang tot video specials, zelftesten en meer.